

Najświętszej Trójcy B

Wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami i córkami Bożymi. (por. Rz 8,14)

Pierwsze czytanie

Powtórzone Prawo 4,32-34.39-40

Mojżesz tak powiedział do ludu: "Zapytaj dawnych czasów, które były przed tobą od dnia, gdy Bóg stworzył na ziemi człowieka, czy zaszedł taki wypadek od jednego krańca niebios do drugiego jak ten lub czy słyszano o czymś podobnym? Czy słyszał jakiś naród głos Boży z ognia, jak ty słyszałeś, i pozostał żywym? Czy usiłował Bóg przyjść i wybrać sobie jeden naród spośród innych narodów przez doświadczenia, znaki, cuda i wojny, ręką mocną i wyciągniętym ramieniem, dziełami przerażającymi, jak to wszystko, co tobie uczynił twój Pan Bóg w Egipcie na twoich oczach? Poznaj dzisiaj i rozważ w swym sercu, że Pan jest Bogiem, a na niebie wysoko i na ziemi nisko nie ma innego. Strzeż Jego praw i nakazów, które ja dziś polecam tobie pełnić, by dobrze ci się wiodło i twym synom po tobie; byś przedłużył swe dni na ziemi, którą na zawsze daję ci Pan, Bóg".

Drugie czytanie

Rzymian 8,14-17

Bracia i siostry, wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pograć w bojaźni, ale otrzymaliście duch przybrania za synów, w którym możemy wołać: "Abba, Ojcze!" Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, i to dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro wspólnie z Nim cierpimy po to, by też wspólnie mieć udział w chwale.

Ewangelia

Mateusz 28,16-20

Jedenastu uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili.

Wtedy Jezus zbliżył się do nich i przemówił tymi słowami: "Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata".

Do refleksji

Mówienie o Bogu świętym i w trójcy jedynym jest dosyć skomplikowanym zadaniem – pozostawmy to raczej fachowcom. My zaś jesteśmy wezwani do dzielenia się z innymi naszym doświadczeniem wiary w trójjedynego Boga i do głoszenia właśnie takiego Boga.

W jaki sposób jednak możemy głosić tego niepojętego Boga bez uczynienia z Niego jeszcze jednego tematu intelektualnego? Pomogą nam w tym doświadczenia naszych chrześcijańskich i judaistycznych braci, czynione od tysiącleci.

W Starym Testamencie nie znajdujemy żadnego wyraźnego objawienia dotyczącego Trójcy Świętej. Judaistyczny monoteizm mający na celu ochronę Izraelitów przed bożkami i bóstwami sąsiednich ludów, był dla tego typu doświadczenia zbyt surowy. Jednakże lud izraelski ciągle doświadczał w swojej historii, że w odniesieniu do jego Boga chodzi zawsze o "jedynego", ale nie "samotnego" Boga. Od najstarszych czasów mówiono o Bogu, który podejmuje ciągły dialog ze światem, z człowiekiem, z wybranym narodem. Takie doświadczenie miał także redaktor starotestamentalnego czytania, gdy opowiada o tym, jak to ojcowska ręka Boga jest wyczuwalna w historii narodu izraelskiego.

Po zmartwychwstaniu swojego Pana Kościół pierwotny wyczuwa coraz bardziej tajemnicę wielowymiarowego sposobu istnienia Boga. Powoli pojmuje ścisły związek Jezusa z Tym, który "daje życie umarłym" – tj. Jego jednoznaczność z Bogiem.

Nie jest dziełem przypadku, że niedziela Trójcy Świętej przypada po trzech wielkich świętach Roku kościelnego: Bożym Narodzeniu, Wielkanocy, Zesłaniu Ducha Świętego. Są to bowiem święta, które zawierają w sobie każdorazowo inny wymiar trójjedynego Boga:

Boże Narodzenie: wysławiamy Boga, który zwraca się do nas jako Ojciec zatroskany o nasze zbawienie.

Wielkanoc: wysławiamy Boga, który zmartwychwstaje w swoim Synu i tym samym zwycięża dla nas na zawsze przemijalność i śmierć.

Zesłanie Ducha Świętego: wysławiamy Boga, który jako Duch Święty działa w całym świecie w każdym człowieku.

Podobnie możemy wyjaśnić znak krzyża: Bóg zstępuje z góry w naszą historię; dlatego nazywamy Go Ojcem, który wyciąga swoją rękę do dzieci.

Powstaje On z naszej historii, z przemijalności, ze śmierci i podąża przed nami jako Syn Człowieczy. Jednocześnie rozciąga się On ponad całą ziemią, jako Duch Święty, który wszystko przenika.

Znaczymy się często – być może czasami bez uwagi – znakiem krzyża. Gdy poprzez ten gest podejmiemy wspomniane wyżej doświadczenie wiary – Boga i wyniknie z tego świadome działanie, wówczas nadamy sens tej niedzieli.